

[Rager.]

Indtryk, men det kan jo være, Indtrykket er stærkere, end det kommer til Orde, naar den rent professionelle Pligt til at sige imod over for Kritik skal varetages.

Finansministeren (V. Buhl): Til det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen vil jeg gerne sige, at det, jeg betragter som Kløften mellem ham og mig, det er dette, at det ærede Medlem, som han gav Udtryk for i Marts 1940, mente, at nu maatte man standse ved den Beskatning, man dengang havde, og saa maatte man i øvrigt laane alt, hvad laanes kunde, medens min Opfattelse har været den, at man fremdeles maatte søge at holde Balance paa Driftsregnskabet — idet jeg dog har gjort en meget betydelig Afvigelse derfra med Hensyn til Tilvejebringelsen af Midlerne til Beskæftigelsesløvene. Hvad vilde der være sket, hvis jeg havde fulgt det ærede Medlems Tilkendegivelse dengang og undladt at fremsætte dette Lovforslag om indirekte Beskatning, som det ærede Medlem saa stærkt har vendt sig imod? Saa vilde der allerede i Finansaaaret 1940—41 have været et betydeligt Underskud paa Driften, og i indeværende Aar vilde vi have faaet et dunderende Underskud, og i det kommende Aar vilde vi have faaet et pyramidalsk Underskud.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hassing-Jørgensen: Den højtærede Finansminister har en stor Evne til at gøre det værre og værre. Hvis den højtærede Finansminister havde fulgt min Anvisning og ikke fremsat disse Lovforslag, vilde der efter hans Anskuelse være fremkommet et Underskud. Men derfor sagde jeg ogsaa til den højtærede Finansminister, da vi behandlede Sagen: Lad os først se, hvordan det forholder sig, der er ingen Grund til nu at forøge Statens Formue yderligere; skulde det vise sig hen paa Vinteren, at den højtærede Finansminister virkelig skal bruge flere Penge, nu vel, saa maa vi tage det under Overvejelse i Rigsdagen. Det er det, vi er uenige om, og om denne Skats Beskaffenhed. Jeg ved ikke nogen Skat, som jeg ikke hellere vilde acceptere end denne. Den er stik mod enhver demokratisk Synsmaade, og det er mig ganske ufatte ligt — det har jeg gentagne Gange givet Udtryk for —, at et saadant Skattelovforslag kan blive fremsat af den højtærede Finansminister.

Naar jeg i sin Tid har sagt: nu maa vi laane, har det for en meget stor Del været, for at man kunde faa de meget kortfristede Laaneoperationer, som den højtærede Finansminister har excelleret saa utroligt meget i, ud af Verden. Men selvfølgelig, der er ogsaa altid den Udvej, naar vi ikke vil bevilge en Skat og ikke vil laane, at man maa finde nogle Udgifter at spare.

Finansministeren (V. Buhl): Det, det ærede Medlem i Marts 1940 vilde, var overhovedet ikke at gennemføre flere Skatter, men at laane. Nu siger det ærede Medlem, at det var Laan til Afløsning af de kortfristede Laan, det ærede Medlem tænkte paa. Nej, det ærede Medlem sagde: nu har vi faaet alle de Skatter, vi kan bære, nu maa vi laane alle de Penge, som der er Adgang til at laane. Det kan ikke betyde andet — det skulde glæde mig, om det ærede Medlem nu er kommet paa andre Tanker —, end at man skulde standse ved den Beskatning, der dengang var, og dække de Underskud, der derefter maatte komme, ved Laan. Det er den Fremgangsmaade, jeg betegner og fremdeles vil betegne som ikke forsvarlig, og det er det, der har begrundet, at jeg har sagt om det ærede Medlem, at hans økonomiske Instinkt har jeg ikke nogen Tillid til.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Gustav Pedersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Bemyndigelse til allerede i indeværende Møde at lade foretage Valg af Medlemmer til det Udvalg, Tinget nu har besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik derefter til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m.